

CHÙM THƠ 227
CN 15 TN B, 12-07-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 6, 7-13).

Khi ấy, Chúa Giêsu gọi mười hai tông đồ và sai từng hai người đi, Người ban cho các ông có quyền trên các thần ô uế. Và Người truyền các ông đi đường, đừng mang gì, ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo.

Người lại bảo: "Đến đâu, các con vào nhà nào, thì ở lại đó cho đến khi ra đi. Ai không đón tiếp các con, cũng không nghe lời các con, thì hãy ra khỏi đó, phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ". Các ông ra đi rao giảng sự thống hối. Các ông trừ nhiều quỷ, xức dầu chữa lành nhiều bệnh nhân.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

ĐI TÙNG HAI NGƯỜI MỘT

xin đừng tách nhau ra anh em nhé
trên dòng đời lấm dâu bết bi thương
luôn có nhau trên vạn dặm trường
đức khiêm nhường duy trì tình hiệp nhất

hãy chung nhau một con đường, một sự thật,
một sự sống dồi dào trong Đức Giê-su
một tình yêu thương nên huynh đệ thiên thu
đầy sinh động, một chứng từ hồn hậu

luôn có nhau hồi cơ cùng khôn thấu
lúc hiểm nguy con bách đạo tàn hung
không lẻ loi, cô độc chẳng hãi hùng
một vững chí kiên cường mà tiến bước

dẫu chúng ta có kẻ sau người trước
cũng chỉ là một sứ vụ mà thôi
là cùng nhau đem Chúa đến cho đời
bằng chứng tá tuyệt vời tình huynh đệ

một cộng đoàn, một tin vui, một Thánh Thể
đang hiển linh trên trần thế xa xôi
cho muôn người niềm hạnh phúc tinh khôi
nơi Con Chúa, chính Ngôi Lời cứu độ

Hương Nam, 09-7-2015

CHIẾN SĨ NƯỚC TRỜI

“Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy; không được mang lương thực, bao bị, tiền đồng để giắt lưng; ⁽⁹⁾ được đi dép, nhưng không được mặc hai áo” (Mc 6, 8-9).

Chúa bảo con đi vào thế giới
chẳng màng linh kinh thứ đa mang
một chỉ tựa nương vào sức Chúa
chính là cây gậy dẫn lên đàng

bởi chẳng có gì là khẩn thiết
hơn người nghèo khó biết tin vui
cũng chẳng có chi cần hủy diệt
hơn lòng ích kỷ ẩn trong người

hạnh phúc đời người là già biệt
những điều chóng vánh chóng phai phôi
chiến sĩ nước trời cần phải biết
sống không bận vương của hư đời

ôi những mảnh bằng và học vị
chỉ làm thêm nặng gói hành trang
lòng mến chân thành người chiến sĩ
nhẹ nhàng lại hóa dễ hiên ngang

ôi chức, ôi quyền bao trọng thể
nếu làm khó dễ bước chân con
con nguyện nhớ mình là nhỏ bé
hơn người chiến sĩ ở đầu non

Chúa bảo con đi vào thế giới
chẳng màng linh kinh thứ đa mang...

Hương Nam, 09-7-2015

BA CHUÔNG

TÔI KHÔNG PHẢI LÀ NGÔN SỨ

"Tôi không phải là ngôn sứ, cũng chẳng phải là người thuộc nhóm ngôn sứ. Tôi chỉ là người chăn nuôi súc vật và chăm sóc cây sung. Chính ĐỨC CHÚA đã bắt lấy tôi khi tôi đi theo sau đàn vật, và ĐỨC CHÚA đã truyền cho tôi: "Hãy đi tuyên sấm cho Ít-ra-en dân Ta." (x. Am 7, 12-17)

thú thật, tôi không phải là ngôn sứ
không biết gì, ngọng nghịu chẳng nên câu
được sinh ra, nghe, lắng và gặt đầu
cái lưỡi ngắn, nằm sâu trong hốc miệng

Người tác thành tôi, lẽ nào không biết chuyện
chăn cừ, làm vườn, vốn liếng chữ nghĩa chi
dẫn cừ về rồi lại dắt cừ đi
giữ nghĩa giữ nghi với cây sung, cây vả

kìa, có biết bao thầy chiêm đương ồn ả
mãi huyền thuyên chuyện nhiệm lạ thần thiêng
Người chẳng hề gửi gắm những niềm riêng
vào miệng họ, làm tiên tri cao cả

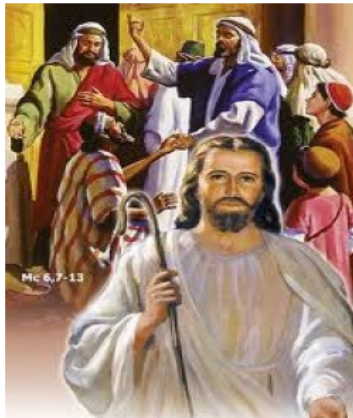
mắc mớ gì tôi, tội nghiệp cho tôi quá
gã chăn cừ, trồng cây vả, cây sung
bắt tôi phải nói ý định Đấng Vô Cùng
về chuyện sẽ đến thật hải hùng kinh khiếp

không vâng lời, sợ lỗi tình tha thiết
nên tôi phải làm điều không biết làm sao
có ngờ đâu như một giấc chiêm bao
Người nín lưỡi tôi, nói điều Người muốn

chẳng phải lời tôi, xin ai đừng trách oán
một hãy vui lòng đón nhận cách thành tâm
sám hối đi, sám hối những mê lầm
để được cứu khỏi nghìn năm hư nát....

ba chuông, 07-7-201

LÀM NGÔN SỨ

làm ngôn sứ giảng rao lời cứu rỗi
cho con người mau sám hối canh tân
người trước tiên phải đổi mới tinh thần
là chính con, chứng nhân cho Nước Chúa

con không thể đắm mình trong nhung lụa
trong giàu sang, trong phú quý trần gian
trong tiện nghi do của cải bạc vàng
một từ bỏ lòng tham lam hư đốn

con không thể đắm mình trong dục vọng
những khát khao cháy bỏng thú vui đời
những đam mê nghiện ngập chóng phai phôi
nhưng ái mộ điều tinh khôi tuyệt đối

con không thể đắm mình trong gian dối
mãi hòa theo đường lối kẻ điều ngoa
bỏ hiền nhân, bênh vực đũa ác tà
một phải sống thật thà trong chân lý

con không thể đắm mình trong ích kỷ
trong lâu đài trong tháp ý rất riêng
trong kiêu căng, tự phụ tưởng uy quyền
nhưng khiêm nhượng, nhưng khoan hiền, nhân hậu

...
xin cho con một niềm vui khôn thấu
là đồng hình đồng dạng Đức Ki-tô
trước khi con phải khởi nghiệp tông đồ
là ra đi gieo tin mừng cứu rỗi...

ba chuông, 10-7-2015

HỒ GIANG A

EM KHÔNG CÓ SỐ NHÀ

Đức Giê-su sai Nhóm Mười Hai đi giảng (x. Mt 10,5-15; Lc 9,1-6)

ở trần gian, em không có số nhà
bởi nhà em phía xa bên góc núi
con đường vào ngoằn ngoèo, mà gió bụi
qua cánh rừng già thậm thui, u minh

nếu phải dẫn đo để trải một mối tình
có lẽ anh không bao giờ tìm tới
phận đời riêng, nghe chừng như chơi với
giữa dòng đời vơi vợi những niềm đau

nếu anh ngại ngừng chuyện khôn khó bề đâu
có lẽ em đã úa màu hy vọng
trong bóng đêm gặm nỗi sầu hoang trống
lúc cùng đường chẳng biết ngóng về đâu

nếu anh rẻ khinh ai nghèo khổ cơ cầu
có lẽ em uống nghìn sầu chờ đợi
đời mấy ai bỗng giàu lên rất vợi
để được anh vồn vã nói câu chào

nếu chẳng vì yêu ai tội lỗi ngập đầu
có lẽ em nén dòng châu, cúi mặt
cùng tổ tiên nghìn năm trong lòng đất
tới muôn thu chìm khuất dưới mồ sâu

tạ ơn anh, tình yêu tuyệt nhiệm màu
chẳng ngại xa xôi, cơ cầu, tội lỗi
một xót thương, một nhân từ tuyệt đối
đem tin mừng vào tới tận nhà em...

ả giang hồ, 07-7-2015

AN NHIÊN TRÊN PHỐ LỤA !

Chúa của anh bảo anh đến với em
Chúa không bảo anh ngồi chờ em đến
Đã bao năm anh vẫn hoài lơ đãng
Chẳng cho em một hẹn, đâu bất ngờ

Vì anh chê em nghèo khổ xác xơ
Chê bệnh tật, chê giang hồ tội lỗi
Chê chẳng có gì đáp tình anh cho nỗi
Đi luống công, chẳng được gói mang về ?

Vì anh ngại đường vạn dặm sơn khê
Ngại gian khó, ngại tư bề bão nổi
Ngại chân mẫm phải băng rừng, vượt suối
Ngại bỏ mình, mất tên tuổi muôn thu ?

Vì anh sợ bước xuống chốn hư phù
Sợ vương bụi, sợ vương mùi hôi thối
Sợ đồng bàn người xấu xa tội lỗi
Bị cười chê là mê muội, ngu si

Chúa của anh bảo anh ra và đi
Đi để đến với bao người nghèo khó
Anh vẫn lì trong tháp ngà bó xó
Bởi vì anh không thể bỏ được anh

Nói rất to rằng anh phải đến thăm
Nhưng nào thấy được một lần anh đến
Anh cứ hẹn rồi bao lần lỗi hẹn
Ghé quán bên đường say khướt rồi quên

Thôi thì em cứ trắng mắt, chong đèn
Còn anh cứ an nhiên trên phố lụa...

ả giang hồ, 06-7-2015

M. SAO KHUÊ

TÌM EM

không chê em ả giang hồ
không ghét em, kẻ vong nô tội tình
không thù em phản bội mình
một yêu, Người bỏ thiên đình, tìm em

dấu em xấu xí hom hem
thâm sơn, cùng cốc, phủ đêm bụi đời
dấu hồng nhan đã phai phôi
thân tàn ma dại giữa vùi tử sinh

dấu em tận số cùng đình
đói cơm, khát nước, u tình, cô miên
dấu em bệnh hoạn tật nguyên
đêm dài trắng giấc tuàn phiên mong ngày

dấu em nhầy nhựa vũng lầy
trăng tàn gác núi còn say chén phàm
dấu em trốn ở xa ngàn
cuối đường tuyệt vọng vỡ vàng hư không

....

thì Người vẫn mãi ruổi rong
tìm em về với nỗi lòng yêu thương
Người đem cả cõi thiên đường
xuống nơi trần thế đoạn trường, đắng cay

vững tin nhé, hy vọng đây
Người yêu vượt những dặm dài tìm em...

M. Sao Khuê, 08-7-2015

CHÚA SAI CON ĐI

Chúa sai con đi vào cuộc đời
để con nói Lời Tin Mừng cứu rỗi
bằng một tình yêu bao la vời vợi
yêu hết muôn người, đi khắp muôn nơi

xin cho con mãi kết hiệp cùng Người
Người đã yêu, đã dâng đời mạng sống
hồn con thắm niềm tin, niềm hy vọng
để lên đường gieo hy vọng, niềm tin

xin cho con kết hiệp với anh em
người cùng con nhận lệnh truyền gieo bước
cùng sứ vụ, hiệp thông, cùng giao ước
cho muôn người chung ơn phước tái sinh

xin cho con kết hiệp với dân tình
bao kẻ khó, kẻ cùng đing, đau khổ
cho tất cả vui niềm vui cứu độ
là niềm vui chung thập giá vì yêu

xin cho con kết hiệp tới muôn chiều
dẫu khốn khó, dẫu tiêu điều, cay đắng
vững một lòng trung trinh trong thâm lặng
gieo Tin Mừng, gieo hạt nắng Tình Yêu

M. Sao Khuê, 07-7-2015

TẠ ƠN LỬA, TẠ ƠN LỜI

Con chưa ra khỏi lòng mình
Làm sao cất bước đấng trình Chúa ơi
Đáng gì lâu tháp tên “tôi”
Mà con lâm lụy một đời vong thân

Mãi luyến lưu, mãi tần ngần
Nên chi chưa được một lần bước ra
Ngại bi đất, ngại xót xa
Không đành để gót chân ngà nhói đau

Sợ nghèo túng, sợ cơ cầu
Sợ sương gió, sợ phai màu dung nhan
Lòng con cứ muốn yên hàn
Mà sao không thể yên hàn Chúa ơi

Phải chăng sức mạnh Lời Người
Nóng như lửa đốt toi bời trong tim
Con không thể, mãi lặng im
Khi Lời tha thiết gọi tên con hoài

Gọi hết đêm, gọi hết ngày
Cho lòng con phải đổi thay theo Người
Tạ ơn Lửa, tạ ơn Lời
Thieu con cháy rụi một đời ngu si

Này con bước ra
Và con bước đi

M. Sao Khuê, 10-7-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

KHÔNG RAO GIẢNG BẰNG LỜI

khi chẳng còn có thể đi đâu
xa hơn từ nhà ra tới ngõ
tưởng là thôi bước tông đồ đây đó
có ngờ đâu đang bày tỏ niềm tin

một xó đời riêng, không ai muốn trộm nhìn
con đau dữ chẳng làm thính nín tiếng
đêm về sáng bờ tử sinh ẩn hiện
phút kinh hoàng, phút xao xuyên hoang mang

cầu xin là phút xao xuyên bình an
làm chứng nhân cho Thiên Đàng vĩnh cửu
sống và chết trong vòng tay thiên hựu
thì có gì phải buồn tủi xót xa

chẳng có đi đâu ra khỏi nhà
nhưng gã đã đi qua miền thất vọng
để tuần phiên suốt đêm dài trông ngóng
người gã tin sẽ cứu sống gã thôi

một chứng nhân chẳng rao giảng bằng lời
nhưng bằng nước mắt rạn ngời niềm hy vọng
qua khổ đau sẽ tiến về cõi sống
của người tin, và sống phúc phục sinh

gã tuần phiên, 09-7-2015

VỀ THĂM MẸ

căn chồi lá trông hươ, trông hoác
lão bà bà tóc bạc, hắt hiu
tay bụng một chén cơm thiêu
cái đuôi con cá lặn tiêu vầy vùng

ngày qua bữa rung rung nước mắt
cảnh cuối đời lay lắt thân ma
chẳng vì con cháu ở xa
mà vì lòng dạ hóa ra vô tình

đêm gió núi, giạt mình khiếp hãi
tưởng thời gian dừng lại như nhiên
ai dè còn nỗi niềm riêng
chưa bày tỏ được, chưa yên phận người

cố gắng lắm, lão ngời thẳng thớm
để mắt mình bắt đốm trăng non
run run búp chữ héo hon
“con ơi muôn thuở mẹ còn thương yêu”

nét bút chì, đường xiêu đường vẹo
vẽ mối tình trong trẻo trinh nguyên
thầm xin con được bình yên
mẹ thì an phận giữa miền cô hoang

....

đi đâu cũng dễ cũng dàng
mà về thăm mẹ vô vàn khó khăn?

huông chi là một chứng nhân
làm sao con dám đến gần khổ đau
mang tin vui, xóa ưu sầu
tìm ai nghèo đói, cơ cầu, ủi an

gã tuần phiên, 06-7-2015